

ANH HÙNG TỬ ĐẠO XEM CÁI CHẾT NHẸ NHƯ BÔNG

Tên lý hình tiến lại gần người tử tội, giơ chiếc băng định bịt mắt, nhưng tử tội lùi ra một bước và nói: - Cứ để tôi tự bịt lấy!

Nói rồi tử tội bình tĩnh kê đầu lên trên tấm thớt và xin lý hình đợi một giây để ông có giờ gạt bộ râu qua một bên. Ông hóm hỉnh giải thích:

- Bởi vì bộ râu này không can tội phản bội nhà vua!

Tử tội vừa nói là thánh Thomas More (1478-1535), vị đại thần làm chương ấn của triều đình vua Henri VIII (1491-1547) bên Anh Quốc vào thế kỷ XVI.

Là vị quan thanh liêm và tài giỏi, ông rất được nhà vua kính nể trọng vì. Nhưng con đường danh vọng không kéo dài lâu. Vua Henri muốn ly dị vợ để cưới nàng hầu của vợ, đồng thời muốn tách rời khỏi Giáo Hội Công Giáo Roma và tự xưng là thủ lãnh Giáo Hội Công Giáo tại Anh Quốc. Dĩ nhiên là hai quyết định của nhà vua bị vị trung thần Thomas More kháng cự. Để bóp nghẹt tiếng nói lương tâm, nhà vua truyền tống ngục rồi xử tử quan chương ấn Thomas More.

Trong một phiên xử, tòa tuyên án quan Thomas More can tội phản bội nhà vua nên bị xử treo cổ, bị mổ ruột rồi bị phân thây. Tuy nhiên quan tòa nói tiếp:

- Vì lòng khoan hồng, nhà vua truyền đổi án trên thành án trảm, nghĩa là chỉ bị chặt đầu.

Nghe vậy, quan Thomas More nói lớn:

- Xin THIÊN CHÚA gìn giữ cho mấy đứa con cùng bạn hữu tôi khỏi lòng khoan hồng của nhà vua.

Sau cùng quan tòa hỏi: - Tử tội có cần nói thêm gì không?

Quan Thomas More đáp:

- Tôi chả có gì để thêm, ngoài niềm hy vọng và lời khẩn cầu tha thiết: Xin cho quý vị kết án tôi ở dưới thế gian này, được cùng tôi vui hưởng hạnh phúc vĩnh cửu mai sau trên Trời. Trong khi chờ đợi, xin THIÊN CHÚA luôn ở cùng quý vị và ở cùng nhà vua. Xin THIÊN CHÚA ban cho nhà vua có được những cộng sự viên trung tín và ngay chính.

Từ khi bị tống ngục cho đến khi bị kết án tử hình, quan Chương ấn Thomas More luôn giữ nét điềm tĩnh và tươi vui hóm hỉnh của một chiến sĩ Đức Tin, xem cái chết nhẹ như bông. Cho đến phút cuối cuộc đời, quan vẫn đủ nghị lực để khôi hài. Mấy ngày trước khi cho thi hành án tử, vua Henri VIII sai người đến tận ngục thất để cố gắng thuyết phục quan chương ấn thay đổi ý kiến. Vừa nghe xong, quan Thomas More mỉm cười đáp ngay:

- Đúng là điều tôi vừa làm.

Vô cùng mừng rỡ, vị quan kia tức tốc chạy về báo tin vui cho nhà vua biết. Vì quá rõ tính tình của quan Chưởng ấn Thomas More nên nhà vua hỏi gần:

- Có chắc nhà người nghe rõ như vậy không? Phải hỏi lại cho thật kỹ.

Khi vị quan kia trở lại ngục thất, thì được nghe quan chưởng ấn Thomas More mỉm cười giải thích:

- Ông bạn của tôi có tính nghi ngờ rồi. Nhưng quả thật ông bạn muốn biết tôi thay đổi ý định gì phải không? Đó là, ngày còn làm việc trong triều, tôi vẫn hàng ngày cạo râu, đúng theo tư cách phải có của những vị quan trong triều. Nhưng từ ngày bị giam, tôi để râu mọc dài. Cách đây vài ngày, tôi có ý định cạo nhẵn râu để xứng đáng bước ra pháp trường. Nhưng rồi hôm nay, tôi lại thay đổi ý định: tôi muốn rằng, giữa bộ râu và chiếc đầu của tôi, không may có sự khác biệt!

Sáng tinh sương ngày 6-7-1535, một người bạn của quan Chưởng ấn đến báo tin quan sẽ bị hành quyết lúc 9 giờ. Quan Thomas More nhã nhặn đáp:

- Cám ơn bạn mang tin vui đến cho tôi.

Người bạn nói tiếp:

- Nhà vua cho phép Margaret, con gái yêu quý của bạn có mặt trong nghi lễ an táng.

Quan Thomas More lịch sự trả lời:

- Tốt lắm! Lại thêm một ân huệ khác của nhà vua đối với mồ chôn của tôi.

Người bạn cảm động, không biết nói thêm gì. Ông lặng lẽ khóc. Thấy vậy quan Thomas More bình tĩnh an ủi bạn:

- Hãy can đảm lên! Tôi tin rằng một ngày kia chúng ta vui vẻ gặp lại nhau, tại nơi chúng ta biết chắc chắn rằng sẽ không còn chia ly cách biệt, và chúng ta sẽ yêu mến nhau mãi mãi!

Tới nơi hành quyết, quan Thomas More quỳ xuống và sốt sắng đọc kinh MISERERE, Xin Thương Xót. Đọc xong, quan vui vẻ đứng lên. Người lý hình tiến lại gần, và theo thủ tục, anh lấp bấp lời xin lỗi. Nhưng quan Thomas More ôm hôn anh, đặt vào tay anh một đồng tiền vàng và nói:

- Ngày hôm nay con làm cho ta một điều mà không người nào ở thế gian này có thể làm được. Vậy con hãy can đảm và đừng sợ hãi gì khi thi hành nghề nghiệp. Ta chỉ xin con mỗi một điều: cổ của ta hơi ngắn, nên con ý tứ đừng chém lệch. Hãy nhắm cho đúng!...

Chính vua Hêrôđê đã ra lệnh bắt ông Gioan, xiềng xích ông và tống giam ông. Duyên cớ là vua đã cưới lấy bà Hêrôđiã, vợ ông Philipphê, em vua. Ông Gioan đã nói với vua rằng: "Vua không được phép cưới lấy vợ của em vua" (Máccô 6,17-18).

(MISSI Magazine d'Information Spirituelle et de Solidarite Internationale , 4-5/1981, trang 127)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt